

"De goede vaderlander?"

EEN GOEDE VADERLANDER MET DE PANTSERVUIST IN DE KNUIST...

In een droom bezoekt U, na een afwijzing door de zoveelste Amsterdamse kunstgalerie houder, het bureau van de S.S. om U aan te melden voor militaire dienst met het doel tegen de Russen te gaan vechten in 1942 met de pantservuist in de knuist zoals meer dan twintigduizend gemotiveerde Nederlanders als goede vaderlander deden om het dreigende communisme te gaan bestrijden?

Dat leek me wel wat! Ik dacht: Nu heb ik mijn bestemming gevonden! Entartete Kunst op de vullishoop gooien, bier hijsen uit leren laarzen en brallen in de Bierkeller.

Ik ben gefascineerd door wapens en bezit o.a. een Luger en een dolk met een haken kruis, die ik als tiener van een hoge S.S.-er kreeg, waarschijnlijk mijn echte vader, alhoewel ik daar geen uitsluitel heb gekregen in de familiekring.

Men zwijgt daar liever over, want het ligt zo gevoelig. Ik schaam mij daar niet voor. Men fluistert over onbewezen heroïsche verzetsdaden, overvallen op distributiekantoren, man tegen man gevechten en liquidaties van Hoog geplaatsten alsof men het over de padvin derij heeft. Ik weet dat het Nederlandse volk nog steeds uit pure helden bestaat, dat is toen ook bewezen volgens Lou de Jong.

Die diverse vuurwapens uit mijn bezit zijn relikwieën die ik altijd bij mij draag omdat ik nogal eens door linkse of fijnchristelijke collega's bedreigd wordt, het vuistvuurwapen altoos de safety pin er af en doorgeladen met dum dum munitie, die vuistgrote wonden veroorzaakt, doordat de kogel na binnen dringen vrolijk een poosje in het vlees rond blijft tuimelen tot het kokende lood tot stilstand is gekomen en zich gerieflijk vlijt in een poel van bloed, zweet en tranen. Aangeschoten wild maak je snel af, dat moet je niet laten lijden.

Ik mik ook altijd op kruishoogte, dat noemen ze hier in het perfide Frankrijk Ball Trapp. Schuttersfestijn! Mijn beste Franse vriend Michel Chapelier is in het gelukkige bezit van een semi automatisch high powered geweer met meer dan honderd dozen munitie, voorts een antieke schietwandelstok eveneens met munitie, een revolver Smith & Wesson punt 44 met dum dum kogels, een pijl en boog met een set pijlen alsmede een assegaai waar van de punt in zenuwegif gedoopt is. Uitermate geschikt voor de gesubsidieerde doorsnee artistieke zenuwelijer.

In die droom liep ik van de Oude Zijds Voorburgwal naar de Dam via het Rokin, daar op de hoek had je inderdaad een kantoorpand van de S.S. in de veertiger jaren waar je je kon melden om in Rusland het communisme te gaan bevechten, wat me heel leuk en nuttig leek gezien de oorlogssituatie. Je kreeg ook goed te eten en ontwikkelde mussels als een bootwerker want de fysieke training bij de SS was niet misselijk.

Daar hingen in dat kantoor allemaal prachtige fotos van mooi gebouwde, echt aantrekkelijke blonde jongens met gewelfde bodybuildersborsten en uitgelezen, spitse, veerkrachtige tepels, die mannenkracht uitstraalden, in strakke zwembroekjes, voortvarende tiepes die toevallig allemaal op mij leken en eindeloos bokje sprongen of met horizontaal gespreide benen over paarden heen zweefden met zikke gevulde nappen in hun broek, potent als de ziekte, dat zag je op een kilometer afstand, die sierlijk van de hoge duik plank doken als zwevende albatrossen. Het waren fotos van de aantrekkelijke Leni Riefenstal.

Nou hield ik wel van fysiek aantrekkelijke jongens en meisjes, mannen en vrouwen, van zwemmen, hard lopen, petatje oorlog en vechtsporten, maar niet zo van de hogeschool van de gymnastiek volgens het Oostenrijkse systeem waar je mee dood gegooit werd, dat vond ik, net als korfbal, altijd iets voor meisjes, mietjes en kweekschoolleerlingen met een onduidelijke seksuele identiteit, dus ik dacht, dat is toch niets voor mij die S.S., alhoewel ik het S.S. uniform heel mooi vond en zwart mij als blonde jongeman echt heel goed stond. Die kleur geeft zo'n cachet! Alleen zie je er echt alles op. Ik heb het dus om die reden maar niet gedaan en ben naar huis gegaan, Palestrinastraat 4 huis, de con certgebouwboulevard om een maaltje suikerbieten met een kopje surrogaat eikeltjes koffie te gaan halen bij mijn opoe.

We woonden tegenover een blokhoofd van de NSB. Ik draag dan ook net als Luftwaffe held Göring en FBI directeur Hoover indertijd, uit nostalgische overwegingen naar wat niet langer is nog steeds zwart leren of kanten damesondergoed, rijgcorsetten, die hobby deel ik met heel wat Groningers en Friezen toevallig, een

lange onderjurk trek ik ook er over heen aan, anders krijg je het zo koud van onderen als je het tuinhek moet openen voor de visite hartje winter bij strenge vorst, dat is allemaal waar, dat is op aanvraag niet geheel vrij blijvend nog steeds te bezienswaardigen voor de ware liefhebber c.q. liefhebster, daar kunt U mij op af rekenen, want de geschoren schaamte, let's talk about us, die ben ik als beeldend kunstenaar al zo verschrikkelijk lang voorbij....

© juni 2008, fr

© januari 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl